

پنجشنبه
۱۴۰۳
۳
۸

**حقوق سنگین شهرداری
مشهد برای ۳۰ هزار کارمند
و چالش‌های مالی**

۶

تحریم را از دریچه‌ای دقیق‌تر بررسی کنیم

دیپلماسی اقتصادی به مثابه امر امنیتی ملی

۲

گزارش

جوانان پشت درهای بسته بانک مرکزی:

گرفتن وام ازدواج سخت‌تر از ویزای کانادا!

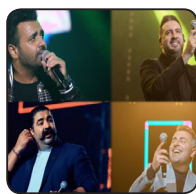
جوانان می‌گویند که وام ازدواج وجود دارد، اما این موضوع شامل همه نمی‌شود؛ صف‌ها بسیار طولانی هستند، بانک‌ها با کمبود منابع مواجه‌اند و تنها چیزی که به جلو می‌رود، سن جوانان است. به گزارش روزنامه «صبح امروز» و به نقل از خبرآنلاین بر اساس قانون بودجه سال ۱۴۰۴، مبلغ وام ازدواج برای هر یک از زوجین ۳۰۰ میلیون تومان تعیین شده است...

یادداشت

بررسی افزایش سقف بلیت کنسرت تا یک میلیون و سیصد هزار تومان:

یک شب کنسرت برای خانواده سه نفره «چهار میلیون تومان» ناقابل!

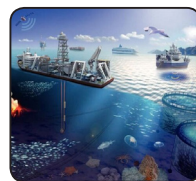

اجاره‌بهای بالای سالن‌ها، مالیاتی که برگزارکنندگان کنسرت ناگزیر از پرداخت آنند، دستمزد بالای خوانندگان در کنار افزایش تعرفه‌های بخش خصوصی برای تامین پروداکشن؛ نور، صدا، ال‌ای‌دی و دستمزد کادر فنی از جمله عوامل رسیدن سقف بلیت کنسرت‌های پاپ ...

گزارش

راهبرد توسعه گردشگری در محور بارویکرد پدافند اقتصادی آبی

در عصر حاضر توسعه گردشگری در تمامی سطوح آن چه در سطح ملی، منطقه ای و بین المللی مورد توجه دولت‌ها قرار گرفته است و صنعت گردشگری به عرصه ای رقابتی بین کشورها

مبدل شده است. گردشگری پدیده اجتماعی، که موجب توسعه اقتصادی در سطح منطقه ای شده و توزیع عادلانه درآمد و همچنین افزایش سطح اشتغال را به دنبال دارد. گردشگری یکی از بزرگترین و متنوع ترین صنایع پویا محسوب می‌شود و توسعه آن نقش مهم و اساسی را در فعالیت‌های اجتماعی و فیزیکی دارد...

معاون اقتصادی استاندار خراسان رضوی:

تورم خراسان رضوی کمتر از دیگر استان‌ها

وسیله‌ای که غرب از آن چشم‌دمی‌پوشد

مکانیسم ماشه؛ ابزار فشار یا عامل بی‌ثباتی در مذاکرات احیای برجام

برجام، نگرانی‌های ایران را تشدید کرد. ترامپ تلاش کرد از این مکانیسم برای احیای تحریم‌ها استفاده کند، اما به دلیل خروج آمریکا از توافق، این اقدام حتی از سوی کشورهای اروپایی نیز رد شد. با این حال، همین تلاش نشان داد که این ابزار به راحتی می‌تواند به ابزاری سیاسی برای فشار بر ایران تبدیل شود. در مذاکرات اخیر، عراقچی به صراحت

ایران به تعهداتش، بدون نیاز به اجماع سایر کشورها، تمامی تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل را به‌طور خودکار بازگرداند. این ویژگی خطرناک باعث شده که ایران از همان ابتدا این مکانیسم را ابزاری ناعادلانه، یک‌جانبه و قابل سوءاستفاده تلقی کند. تجربه تلاش دولت ترامپ در سال ۲۰۲۰ برای فعال‌سازی ماشه باوجود خروج آمریکا از

مکانیسم ماشه یکی از پیچیده‌ترین و بحث‌برانگیزترین ابزارهای گنجانده شده در برجام است که بارها در مذاکرات ایران و طرف‌های غربی، به‌ویژه در مذاکرات اخیر به ریاست عباس عراقچی، به‌عنوان یک نقطه اختلاف کلیدی مطرح شده است. این سازوکار به کشورهای عضو برجام اجازه می‌دهد تا در صورت تشخیص عدم پای بندی

مکانیسم ماشه یکی از پیچیده‌ترین و بحث‌برانگیزترین ابزارهای گنجانده شده در برجام است که بارها در مذاکرات ایران و طرف‌های غربی، به‌ویژه در مذاکرات اخیر به ریاست عباس عراقچی، به‌عنوان یک نقطه اختلاف کلیدی مطرح شده است. این سازوکار به کشورهای عضو برجام اجازه می‌دهد تا در صورت تشخیص عدم پای بندی

رضا توکلی

دیپلماسی به طور عمومی و دیپلماسی اقتصادی به طور خاص را همیشه نمی‌توان تعریفی ایجابی کرد. به معنای دیگر دیپلماسی تنها متولی فعال سازی و بهره‌برداری از فرصت‌ها در توسعه عملکرد خارجی نیست. بلکه دیپلماسی (اقتصادی) را می‌توان تعریفی سلبی نیز کرد که مجموعه اقداماتی برای رفع یا کاهش تهدیدهای محیط خارجی باشد. در این بافت فکری، دیپلماسی اقتصادی به معنای دقیق آن باید به رد فعل تحریمی دشمن و تکانه‌های طبیعی اقتصاد جهانی اخذ می‌شود. حال اینکه کیفیت آن در رفع تحریم‌ها یا خنثی‌سازی تحریم‌ها باشد. می‌توان مقوله تحریم را مهم‌ترین عنصر و دال مرکزی دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران در بیش از دو دهه گذشته دانست که به تدریج کلیت حکمرانی و ابعاد آن در توسعه، هویت و حتی امنیت ملی را متأثر و متحول ساخت.

پیامدهایی مهم‌تر از نتایج

ایده اساسی نوشتار حاضر برداشتی اخذ شده از این فرضیه است که چه بسا پدیده‌ها و تصمیماتی که پیامدهای آن بسیار مهم‌تر از نتایج آن باشد. به عبارت دیگر اثرات جانبی مثبت و منفی هر کنش یا واکنش، گاه بیشتر از نتایج مورد انتظار از آن اهمیت می‌یابد. تحریم‌های اقتصادی علیه جمهوری اسلامی ایران از میانه دهه هشتاد خورشیدی بیش از آنکه نتایج متعارفی نظیر اختلال در روابط اقتصادی خارجی اعم از جریان واردات و صادرات، پرداخت‌ها و تأمین مالی خارجی داشته باشد، پیامدها و اثرات جانبی مثبت و منفی را نشان داده که دقت در آن ضروری است. به زعم نگارنده این فهرست از پیامدهای تحریمی، کلیت سامانه حکمرانی جمهوری اسلامی ایران را متأثر و به اقتضاتانی کشانده است که از نتایج مرسوم تحریم‌ها علیه اقتصاد ایران اهمیت بالاتری دارد و پس از یک دوره بلندمدت در تاب آوری اقتصادی، امروزه اینچنین پیامدهایی است که هشدارآمیز یا امیدآفرین است. پیامدهایی که شاید در نظر طرف تحریم کننده نیز نبوده باشد اما به وضوح خود را تا حدی مؤثر نشان داد که از یک مقوله صرفا اقتصادی به مقوله‌ای از جنس امنیت ملی و ریخت حکمرانی کنونی کشور بدل می‌سازد. اگرچه مخالفت‌های ایالات متحده امریکا (که مهمترین بازیگر تحریم کننده علیه ایران است) منحصر به سال های اخیر نیست؛ اما جمهوری اسلامی ایران در این برهه از چرخه عمر خود با پررنگ شدن جریانی سیاسی در داخل، تصمیم به ایجاد نظام حکمرانی ممزوج با فرض زیست تحریمی شد. منابع سرشار در اختیار دولت و رشد فزاینده درآمدهای نفتی در دولت نهم و دهم محل اتکای این ایده بود. رفتاری سیاسی که هزینه‌های اقتصادی آن را چنین توجیه می‌کرد که با این بنیه اقتصادی و اجتماعی می‌توان یک دوره مقاومت و بی‌اعتنایی به حل و فصل موضوع تحریم داشت و پس از آن رفتار طرف مقابل به سازگاری و پذیرش قدرت خواهد رسید.

ترازوی حکمرانی تحریم

طبیعت چنین محاصره اقتصادی در موضوعاتی بازگشت به توان داخلی را در بر دارد اما ظرفیت داخلی اقتصاد ایران را از تهیه به صرفه نهاده‌های تولیدی، دسترسی رقابت پذیر به بازارهای خارجی و یادگیری از طرف‌های تعاملات فنی و اقتصادی محروم می‌ساخت. اقتصاد ایران نشان داد که تحت حد نسبی از فشار حداکثری ضعیف می‌شود اما دچار فروپاشی نمی‌شود. زیرا استعداد سرمایه انسانی متعهد و خصوصیات طبیعی جغرافیای اقتصادی ایران تاب تحمل بسیار

تحریم را از دریچه‌ای دقیق تر بررسی کنیم

دیپلماسی اقتصادی به مثابه امر امنیت ملی

از پیامدهای پیش‌تر یاد شده خود عامل نتیجه‌ای بحرانی در مرتبه‌ای بالاتر باشد، تهدید تخلیه سرمایه انسانی کشور است. سنجش امید به آینده، جریان خروج سرمایه انسانی و مقاصد راهبردی آن‌ها، امتداد مهاجرت به سنین پیش دانشگاهی و کشورهای میزبان حتی در منطقه همسایگی مثل یک تغییر ژئوپلیتیکی و بسا مهمتر از آن می‌تواند نقطه عطفی در چرخه عمر تولد، رشد، بلوغ یا خدایی ناکرده زوال هر جامعه، نظام سیاسی و تمدنی باشد. از توری آثار تاریخی مبرهن است که عنصر مبتنی برای پیش‌بینی صعود و زوال جوامع در مقدار ذخایر خزانه یا فتوحات سرزمینی نبوده است. این تفوق حکمت در ساخت حکمرانان و جریان ورود/خروج نخبگان است که گرای حوادث پیش رو را می‌دهد.

تحریم در این برهه زمانی فاصله‌ای را میان نتایج زیستن در جامعه امروزی ایران با چنین کیفیت حکمرانی و جوامع دیگر (با همه بزرگ‌هایی که دارند) را به چشم جوانانی که پنجره جمعیتی تنها دهه ۹۰ را در اختیار داشتند گذاشته است.

نگرش به فهرست هزینه‌های تحریم بر اقتصاد ایران در کنار فرصت‌هایی که دلسوزان کارآمد در ایمن‌سازی اقتصاد کشور فعال ساختند باید باشد اما رویکرد غالب در برداشت حسابداری از هزینه‌های تحریم و برآورد راهبرد جبران آن ممکن است نتایج خسارت باری بیافزیند. چنین رویکردی در تجربه برجام نیز فی‌الجمله تأمین درآمدهای نفتی برای یک دولت اقتصادی را به دوش عملکرد وزارت امور خارجه نهاد که مسئول مذاکرات است. حال دیگر به فرمایش رهبر معظم انقلاب، مذاکرات هسته‌ای تنها یکی از ده‌ها کار دستگاه دیپلماسی است که به لطف خدا در مسیر خوبی پیش می‌رود. ما نیز به طرف مقابل بدبین هستیم اما اگر توافقی نیز در رفع تحریم‌ها حاصل شد فراموش نکنیم راه خنثی‌سازی تحریم‌ها در یک دیپلماسی اقتصادی پویا و مؤثر با هدف اولویت‌دهی به رفع پیامدهایی باشد نظیر آنچه در این یادداشت رفت.

جمع بندی نمایندگان در دومین انتخابات هیات رئیسه مجلس آن بود که کمترین تغییر در ترکیب هیات رئیسه مجلس اتفاق بیفتد و مجلس به تغییر دو نفر آن هم در مسئولیت دبیری اکتفا کرد

تجاری و پرداخت ارز حاصل از فروش نفت است که مورد توجه قرار دارد. حال اینکه اولویت در بهره‌مندی از رفع تحریم‌ها باید به‌طور تمام متوجه سرمایه‌گذاری صنعتی باشد.

۳. اثر هاله‌ای تحریم:

دوام بلندمدت تحریم‌ها با اقتصاد ایران در فضای تصمیم‌گیری بین‌المللی نوعی اقتران ذهنی به‌تدریج جافتاده از این دو را ایجاد کرده است. ولو اینکه تحریم‌ها برداشته شود تصور عمومی و احتمال شرکای اقتصادی از وضعیت غیرقابل پیش‌بینی اقتصاد ایران در درگیری با تحریم‌ها، امکان بخشی از سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت را از بین می‌برد. شراکت و همکاری اقتصادی امن و پایدار را وضعیتی می‌سازد که صرفا با یک توافق سیاسی حاصل نمی‌شود و چنین ایران‌هراسی در ضریب ریسک طرف‌های خارجی تا سطح یک جهانگرد خارجی برای سفر به ایران نیز مؤثر واقع خواهد شد.

۴. ویژه‌خواری فاسدانه:

فساد در هر نظام اقتصاد ممکن و غیرجایز است. واضح است که گرایش به فساد با امکان وقوع فساد رابطه مستقیم و با هزینه‌های مالی و قضایی آن رابطه عکس دارد. شرایط تحریم اقتصادی لاجرم با ایجاد فضای مجزای ویژه و امن، دسترسی‌های غیرمتعارف و مصونیت بخشی همراه با نوعی تقییح بی‌انضباطی مالی، فساد را پرانگیزه می‌سازد. در چنین شرایطی عامل تحریمی منشأ یک سلسله اقدامات و شبکه‌های غیررسمی موقت می‌شود که هرچند لازم هستند اما عوارض آن ممکن است به ایجاد یک فساد نظام یافته مستند ختم شود و همین از همان پیامدهایی است که گاه زمانی متوجه می‌شویم از اصل منشأ آن نکویده‌تر و شاید تهدیدی مهم‌تر شده باشد.

۵. تخلیه سرمایه انسانی:

زم نگارنده این است که اگر هرکدام

پاشیده می‌شود و باید خود را در باشگاه جهان نوظهور جانمایی کرد. حال اینکه تدبیر صحیح چون پیشگامان نظم پیش روی جهانی (از جمله اعضای گروه موسوم به بریکس) در کشیدن شیره جان این نظم تا آخرین لحظه و همزمان حاضربراق بودن برای سهم از نظم آتی جهانی است. اگر چنین تدبیر به اجماع می‌رسید؛ پیشبرد هم‌زمان مذاکرات رفع تحریم را با راهبرد خنثی‌سازی تحریم جلو می‌برد. خنثی‌سازی که در خودکفایی اقتصادی منحصر نمی‌شود؛ بلکه نوعی خوداتکایی (ایجاد بالقوه توان تولیدی مایحتاج کشور) و افزایش متنوع پیوندهای وابستگی متقابل اقتصادی را به‌دنبال می‌آورد.

۲. استهلاک سرمایه صنعتی و جریان سرمایه‌گذاری:

جمع بهره‌وری و سرمایه‌گذاری است که می‌تواند رشد اقتصادی را رقم بزند. در طول سال‌ها فارغ از رویکردی مقایسه‌ای، مجرد صنایع ایرانی چهره فقیر و مستهلکی را پیدا کرده است. این مهم بیشتر در رابطه با صنایع سنگین و بزرگ است که از سوی کاهش شدید بازار فروش محصولات، اتکای افراطی به فناوری و نهادهای چینی (که اساسا ماهیتی با سطح بندی قیمتی و رونوشت شده از غرب دارد)، اختلال در تأمین تجهیزات جدید و رو آوردن به راهبرد اسقاط و تعمیر و نگه‌داری، تماس نداشتن با بدنه فنی بنگاه‌های معتبر جهانی و کاهش توان مهارتی، توسعه صنعتی ایران را آزار داده است. از سوی دیگر تزریق نشدن جریان سرمایه خارجی و آغاز جریان فرار سرمایه از داخل به حوزه‌های نامولد خارجی نیز در سایه توجه افراطی به ابعاد تجاری تحریم‌ها فشار را بر رکود اقتصاد ملی فراهم کرده است. در سال ۱۴۰۴ نیز با اشاره رهبری انقلاب سرمایه‌گذاری باید دال مرکزی سیاست‌گذاری می‌شد اما هنوز نیز جنبه‌های

بالایی را در طول هزاران سال حوادث مخرب و موفق بدست آورده است. اما سال‌های اخیر پس از یک دوره رکود اقتصادی ناشی از سیاست‌های دولت یازدهم و دوازدهم و علی‌رغم کوشش دولت سیزدهم در احیای زیربنایی کشور، پیامدهایی بروز یافته است که حکمرانی جمهوری اسلامی ایران را در مقابل تصمیماتی به همین اندازه سخت و سرنوشت ساز قرار می‌دهد. تصمیماتی که آینده بلندمدت ثروت، توسعه، منزلت و امنیت ملی را متفاوت می‌سازد. از همین رو، هر تصمیمی چنین گران اگر از پشتوانه انطباق با خواست و اراده ملی آحاد جامعه ایرانی امروز منفک شود به جایی نخواهد نرسید و نوعی اجماع ملی برای آن لازم و کافی است.

نتایج اولیه یا حتی حد یقف مورد انتظار از سوی طرف تحریم کننده، تجدید نظر سیاسی جمهوری اسلامی ایران با کاهش درآمدهای ارزی (از محل صادرات نفتی و غیر نفتی یا سرمایه‌گذاری خارجی) بوده است. علی‌رغم توانمندی ایران در ساخت و کشف مسیرهایی باطل کننده یا تخفیف دهنده فشار تحریمی در فروش نفت و جریان تأمین ارز و انجام واردات اساسی که برای قدرت‌های سطح جهانی نظیر روسیه و چین نیز جالب توجه و یادگیری است اما تصویر مقطع کنونی از امنیت اقتصادی ایران نشان می‌دهد نتایج ثانویه یا پیامدهایی حاصل شده است که اغماض از آن‌ها به عدم تشخیص تدابیر صحیح در این برهه حساس تاریخ ایران و نظم جهانی منجر خواهد شد.

۱. زیست تحریمی:

پذیرش تحریم به عنوان یک فرض حسن تدبیر سیاستگذار را در بر دارد اما اگر تحریم را یک فرض محتوم و لایزال در نظر بگیریم اراده بدنه حکمرانی را در تدبیر برای مقابله بی‌حس کرده‌ایم. توهم انقلاب جهانی از یک سلسله پدیده‌های واقعی کنونی در تغییر نظم جهانی (و نه لزوماً نظام جهانی) به مبانی راهبردی چون ایده زمستان سخت یا ناتوانی رژیم صهیونیستی از جنگ فرسایشی بلندمدت منجر می‌شود. ریشه چنین فکری در این باور خطیر است که تمام اجزای جهان سامان یافته پس از جنگ جهانی دوم که بیشترین منفعت آن نصیب مرکز ثقل آمریکایی‌اش هست به کلی و کلمح البصر

مکانیسم ماشه؛ ابزار فشار یا عامل بی‌ثباتی در مذاکرات احیای برجام

فاطمه خادم شیرازی

مکانیسم ماشه یکی از پیچیده‌ترین و بحث‌برانگیزترین ابزارهای گنجانده شده در برجام است که بارها در مذاکرات ایران و طرف‌های غربی، به‌ویژه در مذاکرات اخیر به ریاست عباس عراقچی، به‌عنوان یک نقطه اختلاف کلیدی مطرح شده است. این سازوکار به کشورهای عضو برجام اجازه می‌دهد تا در صورت تشخیص عدم پای بندی ایران به تعهداتش، بدون نیاز به اجماع سایر کشورها، تمامی تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل را به‌طور خودکار بازگردانند. این ویژگی خطرناک باعث شده که ایران از همان ابتدا این مکانیسم را ابزاری ناعادلانه، یک‌جانبه و قابل سوءاستفاده تلقی کند. تجربه تلاش دولت ترامپ در سال ۲۰۲۰ برای فعال‌سازی ماشه باوجود خروج آمریکا از برجام، نگرانی‌های ایران را تشدید کرد. ترامپ تلاش کرد از این مکانیسم برای احیای تحریم‌ها استفاده کند، اما به دلیل خروج آمریکا از توافق، این اقدام حتی از سوی کشورهای اروپایی نیز رد شد. با این حال، همین تلاش نشان داد که این ابزار به‌راحتی می‌تواند به ابزاری سیاسی برای فشار بر ایران تبدیل شود.

در مذاکرات اخیر، عراقچی به صراحت اعلام کرد که ایران نمی‌تواند توافقی پایدار را بپذیرد که شامل مکانیسم ماشه در شکل فعلی‌اش باشد. این مکانیسم برای ایران تهدیدی جدی است، زیرا امکان دارد حتی بدون شواهد قطعی و تنها بر اساس تصمیم سیاسی یکی از طرف‌های برجام، تمامی تحریم‌های لغوشده بازگردانده شوند. از دید ایران، این سازوکار نه تنها امنیت اقتصادی و سیاسی کشور را تهدید می‌کند، بلکه به‌عنوان ابزاری برای کنترل ایران و تضعیف توان چانه‌زنی دیپلماتیک آن طراحی شده است. عراقچی در مذاکرات بارها تأکید کرد که مکانیسم ماشه باید یا به‌طور کامل حذف شود یا اصلاح جدی شود تا امکان سوءاستفاده سیاسی از آن وجود نداشته باشد. خواسته اصلی ایران این بود که این مکانیسم صرفاً در شرایط خاص و با اجماع همه طرف‌ها فعال نشود یا حداقل چارچوب‌های شفاف و حقوقی برای جلوگیری از اقدامات یک‌جانبه تعریف شود.

ایران این مکانیسم را ابزاری ناعادلانه و تهدیدی برای حق حاکمیت خود تفسیر می‌کند، چراکه همچنان از رفتارها و سیاست‌های کشورهای غربی بی‌اعتماد است. از سوی دیگر، کشورهای غربی مکانیسم ماشه را تضمینی برای اعمال نظارت بر ایران و جلوگیری از پیشرفت برنامه‌های هسته‌ای تفسیر می‌کنند

از سوی دیگر، کشورهای غربی به‌ویژه آمریکا و اروپا اصرار داشتند که مکانیسم ماشه در توافق باقی بماند، زیرا آن را به‌عنوان ضمانتی برای پای بندی ایران به تعهداتش تلقی می‌کنند. آمریکا، اگرچه در زمان دولت بایدن، رویکرد ملایم‌تری نسبت به دوران

کردن فعالیت‌های هسته‌ای ایران می‌دانند. این تضاد منافع باعث شده مکانیسم ماشه به یکی از بحث‌برانگیزترین و حساس‌ترین مسائل در مذاکرات تبدیل شود.

برای فهم بهتر ماجرا باید به دو نگاه متضاد توجه کرد: ایران این مکانیسم را ابزاری ناعادلانه و تهدیدی برای حق حاکمیت خود تفسیر می‌کند، چراکه همچنان از رفتارها و سیاست‌های کشورهای غربی بی‌اعتماد است. از سوی دیگر، کشورهای غربی مکانیسم ماشه را تضمینی برای اعمال نظارت بر ایران و جلوگیری از پیشرفت برنامه‌های هسته‌ای تفسیر می‌کنند. هر دو طرف، این ابزار را به‌نوعی ابزاری برتری خواهی می‌دانند: ایران برای کاستن از تهدید و فشار غرب خواهان محدودسازی یا حذف آن است، درحالی‌که

غرب آن را ابزاری مطمئن برای تضمین تعهدات ایران در نظر دارد.

پیامدهای مکانیسم ماشه برای ایران، در صورت فعال شدن، بسیار سنگین خواهد بود. بازگشت خودکار تمامی تحریم‌های شورای امنیت، تحریم‌های مالی و اقتصادی، تحریم‌های تسلیحاتی و محدودیت‌های دیگر، عملاً اقتصاد ایران را در محاصره‌ای کامل قرار می‌دهد. علاوه بر این، فعال شدن آن می‌تواند به‌طور کامل ساختار برجام را از بین ببرد، زیرا ایران احتمالاً در واکنش به آن از توافق خارج می‌شود و این موضوع خطر تبدیل شدن بحران هسته‌ای ایران به مرحله‌ای جدید و خطرناک‌تر را افزایش می‌دهد. از سوی دیگر، این مکانیسم به دلیل ماهیت خودکار و مکانیزمی‌اش، نه تنها اعتماد ایران را نسبت به توافق تضعیف می‌کند بلکه باعث می‌شود نظام چندجانبه‌گرایی در روابط بین‌الملل نیز آسیب ببیند، زیرا کشورها چنین ابزارهایی را تهدیدی برای اجرای عادلانه توافقات می‌دانند.

مذاکرات عراقچی و طرف‌های غربی با وجود پیشرفت در برخی مسائل، در خصوص مکانیسم ماشه به نتیجه‌نهایی نرسید. ایران همچنان بر موضع خود پا بر جاست و معتقد است که حفظ این مکانیسم در توافق، عملاً برابری حقوقی میان اعضا را از بین می‌برد و به کشورهای غربی اجازه سوءاستفاده سیاسی از آن را می‌دهد. غرب، در مقابل، از حذف این سازوکار اجتناب می‌کند و آن را ابزاری حیاتی برای مقابله با نقض احتمالی ایران می‌داند.

در نهایت به نظر می‌رسد که مکانیسم ماشه همچنان یکی از بزرگ‌ترین موانع برای احیای برجام است و حل این اختلاف نیازمند سازش و توافقی خلاقانه است که بتواند نگرانی‌های هر دو طرف را در نظر بگیرد. ایران بر این باور است که تا این موضوع حل نشود، نه تضمینی برای اجرای پایدار برجام وجود دارد و نه منافع اقتصادی این توافق به‌صورت واقعی محقق خواهد شد. غرب نیز معتقد است که بدون مکانیسم ماشه نمی‌تواند اجرای تعهدات ایران را تضمین کند. این اختلاف، پیچیدگی مذاکرات را دوچندان کرده است و نقش محوری در تعیین سرنوشت دیپلماسی هسته‌ای ایران خواهد داشت.

آگهی مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله ای پروژه تکمیل عملیات عمرانی سوله اماکن گمرک دوغارون واقع در شهر تایباد بشماره سامانه ستاد : (۲۰۰۴۰۰۰۰۸۴۰۰۰۰۹)

ستاد نظارت گمرکات خراسان رضوی در نظر دارد تهیه مصالح و تکمیل کلیه عملیات ساختمانی (انبیه، تاسیسات برقی و تاسیسات مکانیکی) پروژه تکمیل عملیات عمرانی سوله اماکن گمرک دوغارون واقع در شهر تایباد را بر اساس فهرست بهاء پایه سال ۱۴۰۴، بصورت مناقصه عمومی و بشرح برنامه زمانی ذیل برگزار نماید کلیه متقاضیان حقوقی ذیصلاح جهت دریافت اسناد مناقصه و اطلاعات بیشتر به سامانه مذکور مراجعه نمایند.

مهلت دریافت اسناد مناقصه :	یکشنبه مورخه	۱۴۰۴/۰۳/۱۱	ساعت ۱۸
مهلت ارسال پیشنهادات :	یکشنبه مورخه	۱۴۰۴/۰۳/۲۵	ساعت ۱۸:۳۰
زمان بازگشایی پیشنهادات :	دوشنبه مورخه	۱۴۰۴/۰۳/۲۶	ساعت ۸

شناسه آگهی ۱۹۳۷۲۲۴

ستاد نظارت گمرکات خراسان رضوی

با ما تماس بگیرید:
۰۹۱۵۲۵۶۰۰۹۱ – ۰۹۳۶۰۵۶۶۶۳۶

روزنامه
صبح امروز

شرایط ویژه اشتراک انبوه
برای پیک موتوری‌ها، باربری‌ها و شرکت‌های خدماتی

واریزی غیرمنتظره برای ۴۹ میلیون ایرانی

مدیر نظارت بر ناشران سازمان بورس از تجمیع بخشی از باقیمانده سود سهام عدالت سال ۱۴۰۲ خبر داده است.

به گزارش روزنامه «صبح امروز» و به نقل از خبرنگاران، دارندگان سهام عدالت پس از ماه‌ها انتظار در آستانه دریافت

باقیمانده سود عملکرد مالی سال ۱۴۰۲ قرار دارند؛ سودی که بخشی از آن در اسفند سال گذشته پرداخت شده بود، اما بخش دیگر همچنان بلا تکلیف مانده است.

ولی‌اله جعفری، مدیر نظارت بر ناشران سازمان بورس، اعلام کرده که شرکت سپرده‌گذاری مرکزی پس از تجمیع سودهای پرداخت‌نشده توسط برخی شرکت‌های سرمایه‌پذیر، باقیمانده این مبلغ را به حساب مشمولان واریز خواهد کرد. به گفته او اگرچه بیشتر شرکت‌ها تاکنون سهم خود را پرداخت کرده‌اند، اما تأخیر چند شرکت در اجرای تعهدات روند پرداخت کامل سود را به تعویق انداخته است.

پیش از این در اسفند ۱۴۰۳ مرحله نخست پرداخت سود سهام عدالت انجام شده بود. سود پرداختی در آن مرحله برای سهام‌داران مختلف به شرح زیر بود:

دارندگان سهام ۴۹۲ هزار تومانی: حدود ۷۴۴ هزار تومان

دارندگان سهام ۵۳۲ هزار تومانی: حدود ۸۰۵ هزار تومان

دارندگان سهام یک میلیون تومانی: حدود ۱ میلیون و ۵۱۳ هزار تومان

با این حال مجموع سود تخصیصی عملکرد سال ۱۴۰۲ هنوز به‌طور کامل به سهام‌داران پرداخت نشده و این گروه همچنان بابت سودهای دو سال مالی ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ از دولت و شرکت‌ها طلبکار هستند. برآوردها نشان می‌دهد که مجموع مطالبات معوق برخی مشمولان به حداقل ۲ میلیون تومان می‌رسد. سود سهام عدالت معمولاً در پاییز و زمستان واریز می‌شود. حال باید دید آیا امسال روند همیشگی تغییر می‌کند و بخشی از سود سهام عدالت برای ۴۹ میلیون دارنده برگه‌های سهام عدالت زودتر، در بهار یا تابستان، به حساب مشمولان واریز خواهد شد یا نه.

فروش پیش دریافت ارز مجاز شد

سختگوی مرکز مبادله ایران با اعلام خبر اضافه شدن سر فصل های جدید مجوز فروش به سامانه ارز تجاری گفت: مجوز فروش پیش دریافت ارز کالا و خدمات صادراتی صادر شد.

به گزارش روزنامه

«صبح امروز» و به نقل از ایسنا، اصغر بالسنی توضیح داد: پیش‌دریافت ارز و کالا یا خدمات صادراتی که معمولاً تحت عنوان پیش‌پرداخت صادراتی یا عقد قرارداد پیش‌فروش صادراتی شناخته می‌شود، به این صورت است که صادرکننده پیش از تحویل کالا یا خدمات، تمام یا بخشی از مبلغ قرارداد را از خریدار خارجی دریافت می‌کند. وی افزود: سازوکار پیش دریافت ارز معمولاً برای تأمین مالی تولید یا تهیه کالا، کاهش ریسک عدم پرداخت خریدار یا جلب اعتماد طرفین استفاده می‌شود.

بالسنی اظهار کرد: پیش از این باتوجه به اینکه صادراتی هنوز صورت نگرفته و کوتاژ صادراتی نیز صادر نشده بود، امکان فروش پیش دریافت ارز وجود نداشت؛ اما هم اکنون با تدابیر صورت گرفته، امکان فروش در بازار ارز تجاری مرکز مبادله ایران فراهم شده است.

سختگوی مرکز مبادله ایران در ادامه در خصوص مجوز دیگری اعلام کرد: مجوز فروش مازاد بر ارزش کوتاژ صادراتی نیز در بازار ارز تجاری صادر شد و صادرکنندگان بدون محدودیت می‌توانند اقدام به فروش ارز داشته باشند.

بالسنی در پایان گفت: با صدور این مجوزها زمینه افزایش عرضه انواع ارز در بازار ارز تجاری و به تبع آن معاملات بازرگانی افزایش می‌یابد که شرایط تخصیص و تأمین ارز را آسان‌تر خواهد کرد.

اعتبار مورد نیاز شارژ کالا برگ برای ۳ دهک تأمین شد

سختگوی دولت امروز عنوان کرد، اعتبار کالا برگ الکترونیک برای ۳ دهک تأمین شده اما دولت علاقه‌مند است که این اعتبار برای ۷ دهک فراهم شود.

به گزارش روزنامه «صبح امروز» و به نقل از مهر، در دولت چهاردهم ۲ مرحله از کالا برگ الکترونیک برای

دهک‌های اول تا هفتم اجرا شد؛ البته در مرحله نخست و فاز اول، حمایتی بود و شامل افراد تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی و سازمان بهزیستی می‌شد.

فاز دوم، دهک‌های اول تا سوم (۱ تا ۳) درآمدی را شامل می‌شد که به ازای

جوانان می‌گویند که وام ازدواج وجود دارد، اما این موضوع شامل همه نمی‌شود؛ صفا بسیار طولانی هستند، بانک‌ها با کمبود منابع مواجه‌اند و تنها چیزی که به جلو می‌رود، سن جوانان است.

به گزارش روزنامه «صبح امروز» و به نقل از خبرنگاران بر اساس قانون بودجه سال ۱۴۰۴، مبلغ وام ازدواج برای هر یک از زوجین ۳۰۰ میلیون تومان تعیین شده است. برای زوج‌هایی که سن داماد زیر ۲۵ سال و عروس زیر ۲۳ سال باشد، این مبلغ به ۳۵۰ میلیون تومان افزایش می‌یابد. این وام با نرخ سود ۴ درصد و بازپرداخت ۱۰ ساله ارائه می‌شود. اقساط ماهیانه برای وام ۳۵۰ میلیون تومانی حدود ۳ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان برآورد شده است.

طبق گزارش بانک مرکزی، مهدی صبا، مدیرکل عملیات پولی و اعتباری اعلام کرد: تا ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۴، مجموع پرداختی تسهیلات قرض‌الحسنه ازدواج و فرزندآوری به بیش از ۲۱.۴ همت (هزار میلیارد تومان) رسیده است. این تسهیلات به ۹۹ هزار و ۹۰۴ نفر پرداخت شده است. از این میان، ۵۱ هزار فقره تسهیلات ازدواج به مبلغ ۱۷ هزار میلیارد تومان و ۴۴ هزار فقره تسهیلات فرزندآوری به مبلغ ۴۰۴ هزار میلیارد تومان پرداخت شده که به ترتیب رشد ۶۳ درصدی و ۳۶ درصدی نسبت به مدت مشابه پارسال داشته‌اند.

جوانان پشت درهای بسته بانک مرکزی

نکته مهم این است که بسیاری از جوانان در پشت درهای بسته سامانه وام ازدواج مانده‌اند. نه در بانک‌ها باز می‌شود و نه نوبت‌ها پیش می‌رود. تنها چیزی که در حال پیشرفت است، سن ازدواج است.

به عبارتی اگر دیروز «خانه‌دار شدن» یک آرزوی دست‌نیافتنی بود، امروز «گرفتن وام ازدواج» نیز به این لیست اضافه شده است. صفا از تابستان‌های تهران طولانی‌تر شده‌اند، نوبت‌ها به آهستگی حلزون پیش می‌روند و حسرت‌ها سنگین‌تر از قسط‌های معوقه شده‌اند.

متقاضیان می‌گویند: «چند ماهی است که ثبت‌نام کرده‌ایم و هنوز نوبتمان نرسیده است. بانک می‌گوید که سهمیه‌ای نداریم و باید به بانک دیگری مراجعه کنیم. اما همه بانک‌ها یک پاسخ مشابه دارند: نیست، نداریم، بعداً بیايید!»

همه جا از مشوق‌های ازدواج صحبت می‌شود، اما ما حتی نمی‌توانیم وام خود را دریافت کنیم. آیا این واقعاً تشویق است؟»

«نوبتم چهار ماه پیش رسید. مدارک کامل را ارائه دادم و ضامن هم آوردم، اما بانک اعلام کرد که بودجه‌اش تمام شده و باید منتظر بمانم تا شاید دوباره اعتبار بیايید.»

«از زمانی که عقد کردیم، فقط در جستجوی وام هستیم. زندگی مان

هر نفر ۵۰۰ هزار تومان، شارژ شد. فاز سوم هم مربوط به دهک‌های چهارم تا هفتم بود که به ازای هر نفر ۳۵۰ هزار تومان تعلق گرفت که اشخاص می‌توانستند با مراجعه به فروشگاه‌های خرد، عمده و زنجیره‌ای خرید خودشان را انجام دهند.

جوانان پشت درهای بسته بانک مرکزی؛

گرفتن وام ازدواج سخت‌تر از ویزای کانادا!

نهایت، همان کسانی که باید مورد حمایت قرار گیرند، همچنان در انتظار مانده‌اند.

در این شرایط تورمی، دریافت ۳۰۰ میلیون تومان وام دیگر یک معجزه به حساب نمی‌آید. این مبلغ حتی برای رهن خانه کافی نیست. اما برای دریافت همین وام هم باید ماه‌ها تلاش کرد. ابتدا باید در سامانه ثبت‌نام کرد، مدارک را تهیه کرد، به بانک مراجعه کرد، ضامن آورد و دوباره به بانک رفت، و در نهایت، ممکن است دست خالی برگردد.

همچنین فرایند ثبت‌نام وام ازدواج به‌قدری پیچیده، فرسایشی و پر از بن‌بست‌های سامانه‌ای شده که بسیاری از زوج‌های جوان عطای آن را به لقایش می‌بخشند یا ترجیح می‌دهند برای راحتی کار، هزینه‌ای از جیب خود بپردازند. بنابراین، بازار جدیدی شکل گرفته است: برخی

سایت‌ها و افراد به‌صورت غیررسمی در ازای دریافت مبالغی — که گاه تا چند میلیون تومان هم می‌رسد — کل فرایند ثبت‌نام، انتخاب بانک و پیدا کردن شعبه دارای ظرفیت را انجام می‌دهند. این روند، عملاً یک کاسی غیرشفاف و پررونق ایجاد کرده که از سختی‌های یک مسیر اداری سوءاستفاده می‌کنند.

وضعیت وام ازدواج اکنون به یک شوخی تلخ تبدیل شده است. همه از وجود آن مطلع‌اند، اما هیچ‌کس تجربه‌اش نکرده است. مانند جعبه‌ای که همیشه در ویترن قرار دارد؛ فقط برای تماشای نه برای برداشتن. در شبکه‌های اجتماعی نیز انتقادات به شدت افزایش یافته است. کاربران با هشتگ‌هایی مانند وام ازدواج کجاست و نوبت نداریم، از مشکلات خود می‌نویسند. از ماه‌ها انتظار، از بانک‌های بی‌اعتبار و از رویایی که هر روز دورتر می‌شود.

احتمال برگزاری قرعه‌کشی ازدواج به زودی!

به نظر می‌رسد اگر این روند ادامه یابد، سال آینده به جای «مشوق ازدواج»، باید «قرعه‌کشی ازدواج» برگزار کنیم، زیرا منابع محدود است و تنها تعداد خاصی از جوانان می‌توانند ازدواج کنند. بقیه؟ یا باید صبر کنند یا از تصمیم خود منصرف شوند. در این میان، هیچ‌کس پاسخ‌گو نیست. هیچ‌کس نمی‌گوید چرا این صفا به پایان نمی‌رسند؟ چرا بانک‌ها منابع کافی ندارند؟ چرا کسی جلوی وام‌فروشی را نمی‌گیرد؟ چرا جوانان ایرانی باید این‌قدر تنها باشند، در حالی که تازه می‌خواهند زندگی خود را آغاز کنند؟ در حالی که شعارهای «فرزندآوری» و «تشویق ازدواج» در همه جا شنیده می‌شود، در عمل نه وامی وجود دارد، نه حمایتی و نه امیدی. تنها جوانانی مانده‌اند که نمی‌دانند با عشق خود چه کنند، وقتی حتی یک وام ساده هم نمی‌توانند دریافت کنند. وام ازدواج وجود دارد، اما فقط روی کاغذ.

وام دشوارتر از گرفتن ویزای کانادا باشد، چه امیدی برای جوانان باقی می‌ماند؟ ممکن است به زودی جوانان برای ازدواج به کشورهای دیگر بروند؛ جایی که شاید وام وجود نداشته باشد، اما حداقل سیستم منظم‌تری دارد و خبری از صفاهای طولانی نیست. در حال حاضر حدود ۵۵۰ هزار نفر در صف دریافت وام ازدواج و ۵۵۰ هزار نفر نیز در انتظار وام فرزندآوری هستند؛ پشت این آمارها، صفاهایی وجود دارد که شب‌ها جوانان با فکر به آن‌ها خوابشان می‌برد. کابوس نوبت ۳۰۰ هزار و چندم و کابوس تماشای بانک و شنیدن جمله آشنا: «علا بودجه‌مان تمام شده، بعداً تماس بگیرید.»

صف وام ازدواج دو برابر شد

همچنین فاطمه محمدبیگی، رئیس فراکسیون جمعیت و حمایت از خانواده در مجلس شورای اسلامی، در گفت‌وگویی به انتقاد از عملکرد دولت در اجرای قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت پرداخت. او از دو برابر شدن صف دریافت تسهیلات ازدواج و فرزندآوری خبر داد و این موضوع را نقض صریح سیاست‌های کلی جمعیت و قانون جوانی جمعیت دانست. وی افزود: در حال حاضر نزدیک به ۱۴ میلیون نفر در سن ازدواج قرار دارند، اما به دلیل عدم وجود حمایت‌های مؤثر، ازدواج‌ها به تأخیر افتاده و این موضوع به معنای تأخیر در فرزندآوری و در نهایت از دست رفتن فرصت طلایی جمعیتی کشور است.

بازار وام فروشی داغ شد

در این میان، بازار جدیدی نیز شکل گرفته است؛ بازار خرید و فروش وام ازدواج. برخی‌ها هر ۱۰۰ میلیون وام را به قیمت ۳۰ تا ۳۵ میلیون تومان خرید و فروش می‌کنند؛ به این ترتیب، وامی که باید به جوانان تازه‌عروس و داماد برسد، اکنون به دست دلالتی افتاده که در کار «فروختن امتیاز وام» هستند. برخی می‌فروشند چون دیگر امیدی ندارند و برخی دیگر می‌خرند تا بتوانند قسطی ماشین بخرند. و در

یک شب کنسرت برای خانواده سه نفره «چهار میلیون تومان» ناقابل!

اجاره‌بهای بالای سالن‌ها، مالیاتی که برگزارکنندگان کنسرت ناگزیر از پرداخت آنند، دستمزد بالای خوانندگان در کنار افزایش تعرفه‌های بخش خصوصی برای تامین پروداکشن؛ نور، صدا، ال‌ای‌دی و دستمزد کادر فنی از جمله عوامل رسیدن سقف بلیت کنسرت‌های پاپ در تهران، به یک میلیون و سیصد هزار تومان شمرده می‌شود.

به گزارش روزنامه «صبح امروز» و به نقل از خبرآنلاین؛ نگاهی به برنامه کنسرت‌های پیش رو تا پایان خرداد نشان می‌دهد نقطه اوج قیمت بلیت کنسرت «خوانندگان پاپ» در «تهران» به یک میلیون و سیصد هزار تومان رسیده است. نقطه اوجی، که با توجه به صحبت‌های غلامعلی علمشاهی و کامران همت‌پور در گفت‌وگو با خبرآنلاین در مورد اجاره‌بهای بالای سالن‌ها، علی‌رغم تعلق اغلب آن‌ها به بخش دولتی یا شهرداری، دور از انتظار نبوده است. مالیاتی که برگزارکنندگان کنسرت ناگزیر از پرداخت آنند، دستمزد بالای خوانندگان در کنار افزایش تعرفه‌های بخش خصوصی برای تامین پروداکشن؛ نور، صدا، ال‌ای‌دی و دستمزد کادر فنی موارد دیگری است که علمشاهی و همت‌پور از آن‌ها به عنوان دلایل رسیدن سقف بلیت کنسرت‌های پاپ در تهران، به قیمت مذکور یاد می‌کنند. ضمن این که همت‌پور با گلایه از عدم همکاری مطلق سازمان صداوسیما در امر تبلیغات، از گرانی تبلیغات شهری و ناتوانی در پرداخت هزینه‌های آن در صورت نداشتن اسپانسر به عنوان عاملی دیگر نام می‌برد.

با این حساب، چنان‌چه علمشاهی اشاره می‌کند، یک خانواده سه‌نفره تهرانی؛ زن و مردی به همراه فرزندشان، برای خرید بلیت سه صندلی در جایگاه همکف سالی چون میلاد نمایشگاه یا برج میلاد باید سه میلیون و نهصد هزار تومان بپردازند. اگرچه کف قیمت بلیت همین کنسرت‌های پاپ یک میلیون و سیصد هزار تومانی، برای صندلی‌هایی در دورترین نقطه به سن، ۳۰۰ هزار تومان است اما باز هم این سوال پیش می‌آید که آیا باید پذیرفت تماشا کنسرت خوانندگان شناخته‌شده پاپ در سالن‌هایی چون میلاد نمایشگاه یا برج میلاد تنها تبدیل به تفریح طبقه‌ای خاص شده است؟ ضمن این که با توجه به تعلق اغلب سالن‌های برگزاری کنسرت در تهران به بخش دولتی یا شهرداری، آیا نمی‌توان از آن‌ها انتظاری ویژه داشت؟ انتظار تلاش برای کاهش اجاره‌بهای سالن که به گفته کسانی چون علمشاهی و همت‌پور، تأثیری مستقیم بر افزایش قیمت بلیت کنسرت می‌گذارد.

در این میان عامل‌هایی همچون اجاره بهای سالن ۴۰ درصد (حدود ۵۰۰ تا ۷۰۰ میلیون تومان برای هر سانس)، دستمزد خواننده ۲۰ تا ۳۰ درصد (به ویژه در پاپ تعرفه مشخصی وجود ندارد)، مالیات ۱۰ تا ۱۵ درصد (تهیه کنندگان موسیقی از معافیت‌های مشابه سینما برخوردار نیستند) و هزینه تبلیغات ۱۰ تا ۲۰ درصد (تبلیغات شهری گران، صداوسیما بی همکاری) اثرگذاری تقریبی بر قیمت بلیت دارند. این ارقام نیز از گفت‌وگوها با فعالان حوزه کنسرت برداشت شده‌اند و گرچه تخمینی‌اند، اما واقعیت پرنرنگی را نشان می‌دهند: نبود حمایت سیستماتیک، بلیت‌فروشی را به تنها منبع جبران هزینه‌ها تبدیل کرده است.

در این میان نکته دیگری هم هست که همت‌پور به‌واسطه دغدغه‌مندی و علاقه‌اش به حوزه موسیقی ردیف - دستگاهی و نواحی و با توجه به درآمد اندک‌تر اهالی این قبیل موسیقی به نسبت اهالی موسیقی پاپ به آن اشاره می‌کند. این که

صحبت‌های خود را با انتقاد از مالیاتی که شرکت‌های فرهنگی‌وهنری ناگزیر از پرداخت آن هستند آغاز می‌کند. او با اشاره به آن‌چه «وام‌های طولیل‌مدت با بهره‌های اندک» می‌خواند و مدعی اعطای آن‌ها به تهیه‌کنندگان سینما می‌شود از عدم تعلق این قبیل وام‌ها به تهیه‌کنندگان موسیقی انتقاد می‌کند و می‌افزاید: «من نمی‌دانم مشکل مملکت ما با موسیقی چیست که هنوز نه تنها حلال و حرامی آن مشخص نیست که هیچ حمایتی هم از اهالی آن نمی‌شود.» به عقیده علمشاهی عدم معافیت مالیاتی شرکت‌های فرهنگی‌وهنری از جمله موسسات و شرکت‌هایی که در حوزه موسیقی فعالیت می‌کنند بزرگ‌ترین جفایی‌ست که در حق آن‌ها می‌شود. او با بیان این که درواقع نه تنها کمکی به این موسسات و شرکت‌ها نمی‌شود به این نکته اشاره می‌کند که آن‌ها ناگزیر از پرداخت هزینه‌هایی چون مالیات نیز هستند.

علمشاهی همچنین با اشاره به افزایش اجاره‌بهای سالن‌ها، این اتفاق را ناشی از افزایش قیمت خدماتی می‌داند که سالن‌داران برای حفظ سالن خود ناچار به پرداخت آن هستند. او همچنین اشاره می‌کند با توجه به این که برخی از سالن‌ها هیچ کاربری دیگری جز برگزاری کنسرت ندارند، چاره‌ای پیش پای‌شان باقی نمی‌ماند که هزینه‌های خود را از جیب برگزارکنندگان کنسرت تامین کنند. اتفاقی که به تبع کنسرت‌گذار را ناچار به افزایش قیمت بلیت کنسرت می‌کند. علمشاهی می‌گوید آن‌چه متولیان دولتی هنر می‌توانند انجام دهند یا کاهش مالیات موسسات و شرکت‌های فرهنگی‌وهنری از جمله موسسات و شرکت‌های فعال در حوزه موسیقی است یا تعریف بودجه‌ای به عنوان کمک‌هزینه برای این موسسات و شرکت‌ها. ضمن این که به عقیده او می‌توان با استفاده از تمهیداتی هم‌چون حمایت‌های مالی از سالن‌های زیرمجموعه دولت و شهرداری، اجاره‌بهای این سالن‌ها را پایین آورد و این گونه به داد موسسات و شرکت‌های فعال در حوزه موسیقی رسید.

او در مجموع افزایش مالیات، بالا بودن اجاره‌بهای سالن و هزینه خدمات جانبی را از جمله دلایلی می‌داند که موجب افزایش قیمت بلیت کنسرت‌ها شده است. علمشاهی با بیان نتیجه‌ای که به آن رسیده اضافه می‌کند که معتقد است با توجه به اندک بودجه موجود از بخش‌های مختلف خواسته شده است هرکدام به نحوی هزینه‌های خود را تامین و درآمدزایی کنند. او با اشاره به این که طی آخرین افزایش قیمت بلیت کنسرت، سقف قیمت به یک میلیون و سیصد هزار تومان رسیده است می‌افزاید با این حساب اگر خانواده‌ای حداقل سه نفره شامل زن، مرد و یک فرزند قصد رفتن به کنسرتی را داشته باشند باید سه میلیون و نهصد هزار تومان هزینه کنند. هزینه‌ای که منتهای هزینه ایاب‌وذهاب و خوردخوراک چنان‌احتمالی حین رفتن‌وآمدن به برنامه‌ای هنری است.

لزوم ورود متولیان دولتی موسیقی به موضوع

با توجه به آن‌چه گفته شد لزوم ورود متولیان دولتی موسیقی به موضوع امری است که ضروری به نظر می‌رسد. ورودی که شاید بتواند چنان‌چه گفته شد دست کم از یک‌سو با کاهش اجاره‌بهای سالن‌ها و از سوی دیگر با کاهش مالیات، زمینه کاهش قیمت بلیت کنسرت‌ها را فراهم آورد. چرا که قیمت بالای بلیت کنسرت به تبع نه مطلوب تماشاگران است و نه مطلوب تهیه‌کنندگان و برگزارکنندگان کنسرت‌ها و در نهایت می‌تواند ضمن منجرشدن به خالی ماندن سالن‌ها، تماشا کنسرت را تبدیل به امری مختص طبقه‌ای خاص کند.

می‌شوند.»

او با برشمردن دستمزد نجومی برخی از خوانندگان به‌ویژه در حوزه موسیقی پاپ، به عنوان دومین علت افزایش بهای بلیت، از نبود امکان تبلیغات برای کنسرت‌های موسیقی به‌عنوان عامل تشدیدکننده این وضعیت نام می‌برد و می‌افزاید: «من تهیه‌کننده یا برگزارکننده کنسرت در صورتی که نتوانم اسپانسری را مجاب به حمایت از خود کنم، به علت هزینه‌های بالای استفاده از تبلیغات شهری، اساساً نمی‌توانم از چنین امکانی بهره‌مند شوم. ضمن این که از یک‌سو، صداوسیما نیز امکانی برای تبلیغ کنسرت‌های موسیقی در اختیار تهیه‌کننده یا برگزارکننده کنسرت نمی‌گذارد و از سوی دیگر، طبق قانون استفاده از امکانات شبکه‌های ماهواره‌ای برای تبلیغ قذغن است و در صورت انجام آن با توبیخ مواجه می‌شوید. در نتیجه تنها راه پیش رو، استفاده از ظرفیت‌های فضای مجازی از جمله پیج‌های اینستاگرامی برای تبلیغ است که آن هم مستلزم صرف هزینه‌های بسیار است. دشواری‌های موجود بر سر راه تبلیغ خودبه‌خود تبدیل به چالشی در مسیر جذب مخاطب می‌شود.»

سرپرست گروه موسیقی «حنانه» با بیان این که سومین عامل افزایش قیمت بلیت، نبود امکانات لازم برای تبلیغات است که تهیه‌کننده یا برگزارکننده کنسرت را ناگزیر از افزایش قیمت بلیت می‌کند، می‌افزاید: «با این حساب، سه عامل اجاره‌بهای بالای سالن، دستمزد‌های نجومی خوانندگان و نبود امکان تبلیغات به‌عنوان چالشی بر سر راه جذب مخاطب را می‌توان سه عامل موثر در افزایش قیمت بلیت برشمرد.» او در پایان صحبت‌هایش با تأکید بر این که دغدغه‌اش وضعیت موسیقی ردیف- دستگاهی و نواحی است اضافه می‌کند عامل چهارم مالیات‌های وضع شده برای موسسات و شرکت‌های موسیقی است که پرداخت آن از عهده اغلب این موسسات و شرکت‌ها خارج است و برای تامین آن باز هم ناچار به افزایش قیمت بلیت هستند. این آهنگساز، پژوهشگر و مدرس موسیقی تصریح می‌کند حداقل کاری که می‌توان برای این دو گونه از موسیقی انجام داد درخواست از تهیه‌کنندگان و برگزارکنندگان کنسرت‌های پاپ پرمخاطب است. این که از آن‌ها خواسته شود یک دهم هزینه‌ای را که برای برگزاری کنسرت‌های پاپ در طول سال انجام می‌دهند، صرف برگزاری کنسرت موسیقی ردیف- دستگاهی و نواحی کنند.

از اجاره‌بهای بالا تا مالیات بیش از حد

غلامعلی علمشاهی، مدیر شرکت فرهنگی‌هنری آوای نکبسا، کنسرت‌گذار و عضو هیات‌مدیره کانون ناشران خانه موسیقی

«تامین دستمزد بالای اعضای گروه و به شکل مشخص خوانندگان و به شکل اخص خوانندگان پاپ عامل دیگری است که تهیه‌کنندگان یا برگزارکنندگان کنسرت را ناگزیر از افزایش قیمت بلیت می‌کند. درواقع در حالی که دستمزد نوازندگان همواره در حدی است که حد نرمال دستمزد محسوب می‌شود چنین حدی در مورد خوانندگان وجود ندارد. به عبارت دیگر به صورت ناگهانی و کاملاً بی‌دلیل ناچار از پرداخت دستمزد‌هایی می‌شوید که دستمزد‌های نجومی محسوب می‌شوند

افزایش قیمت بلیت است.

همت‌پور با برشمردن «گرانی اجاره‌بهای سالن‌های برگزاری کنسرت‌های موسیقی» به‌عنوان معضل نخست در چالش افزایش هر روزه قیمت بلیت می‌افزاید: «من بارها و بارها این مسئله را در دولت‌های گوناگون با مسئولین مختلف که اغلب‌شان از دوستان‌مان هستند مطرح کرده‌ام. این که آیا متولیان سالن‌های برگزاری کنسرت‌های موسیقی که اغلب یا متعلق به دولت است یا متعلق به شهرداری، راه دیگری جز افزایش اجاره‌بهای سالن، برای تامین هزینه‌های ناشی از استهلاک پیش رو ندارند؟ ضمن این که فراموش نکنید نه تنها بسیاری از گروه‌های موسیقی پاپ، که اغلب گروه‌های موسیقی ردیف- دستگاهی و نواحی، در غیاب امکان تبلیغ از صداوسیما و هزینه بالای تبلیغات شهری، از توانایی پر کردن سالن برخوردار نیستند. درواقع تنها برخی از گروه‌های موسیقی پاپ آن هم به صورت ادواری و معدود گروه‌های موسیقی ردیف- دستگاهی و نواحی چنین توانی دارند. همین اتفاق مزید بر علت می‌شود که تهیه‌کننده یا برگزارکننده کنسرت ناگزیر از افزایش قیمت بلیت برای پرداخت هزینه‌هایش باشد.»

دستمزد‌های بالا، نبود امکان تبلیغ و تیغ تیز مالیات

همت‌پور با بیان این که غیر از «گرانی اجاره‌بهای سالن‌های برگزاری کنسرت‌های موسیقی» به عوامل دیگری هم می‌توان اشاره کرد، این گونه ادامه می‌دهد: «تامین دستمزد بالای اعضای گروه و به شکل مشخص خوانندگان و به شکل اخص خوانندگان پاپ عامل دیگری است که تهیه‌کنندگان یا برگزارکنندگان کنسرت را ناگزیر از افزایش قیمت بلیت می‌کند. درواقع در حالی که دستمزد نوازندگان همواره در حدی است که حد نرمال دستمزد محسوب می‌شود چنین حدی در مورد خوانندگان وجود ندارد. به عبارت دیگر به صورت ناگهانی و کاملاً بی‌دلیل ناچار از پرداخت دستمزد‌هایی می‌شوید که دستمزد‌های نجومی محسوب

آیا سالن‌هایی چون وحدت، رودکی و برج آزادی به‌عنوان مجموعه‌های زیر نظر بنیاد فرهنگی‌هنری رودکی یا سالن همایش وزارت کشور یا میلاد نمایشگاه زیرمجموعه شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی یا برج میلاد به عنوان مجموعه‌ای متعلق به شهرداری نمی‌توانند تسهیلات ویژه‌ای برای کنسرت‌های موسیقی ردیف- دستگاهی و نواحی در نظر بگیرند؟ هرچند در این میان نمی‌توان از «طرز تازه» عنوان طرحی که در آن بنیاد فرهنگی‌هنری رودکی از ایده‌های گروه‌های موسیقی در سبک‌های مختلف از جمله ردیف- دستگاهی، موسیقی نواحی و کلاسیک غربی حمایت می‌کند چشم‌پوشی کرد.

اجاره‌بهای بالای سالن؛ عامل نخست افزایش قیمت بلیت

وقتی برای اجرا در سالن‌های متعلق به بخش دولتی یا شهرداری، برای یک سانس کنسرت باید مبالغی حول‌وحوش ۵۰۰، ۶۰۰ یا ۷۰۰ میلیون تومان پرداخت چگونگی می‌توان از کنسرت‌گذار انتظار داشت که قیمت بلیت کنسرت را ثابت نگه دارد؟ این نکته‌ای است که کامران همت‌پور، آهنگساز، پژوهشگر، مدرس موسیقی و کنسرت‌گذار که فعالیت هنری خود را با گروه حنانه از دهه شصت آغاز کرده است صحبت‌های خود را با اشاره به آن آغاز می‌کند. او ادامه می‌دهد: «آن‌چه ما در برابر اعتراض‌مان نسبت به افزایش اجاره‌بهای سالن‌ها برای یک سانس کنسرت می‌شنویم این است که سالن‌ها و تجهیزات‌شان قطعاً به مرور زمان و در پی استفاده مکرر، دچار استهلاک می‌شوند. در چنین شرایطی، ظاهراً، افزایش اجاره‌بها تنها راه تامین هزینه‌های نگهداری سالن‌هاست! با این حال باز هم می‌توان این انتقاد را وارد دانست که اساساً تناسبی میان روند صعودی اجاره‌بها با هزینه‌های مورد نیاز برای نگهداری از سالن‌ها وجود ندارد.» سرپرست گروه موسیقی «حنانه» اشاره می‌کند در چنین شرایطی، تنها راه پیش روی من نوعی به‌عنوان تهیه‌کننده و برگزارکننده کنسرت،

تورم خراسان رضوی کمتر از دیگر استان ها

مورد نیاز استان را به راهداری اعلام کند و راهداری نیز متعهد شده که در حمل و نقل این اقلام از سایر استان ها به ویژه اقلام تنظیم بازاری و نهاده های دامی همکاری کند. وی با اشاره به افزایش قیمت مصالح

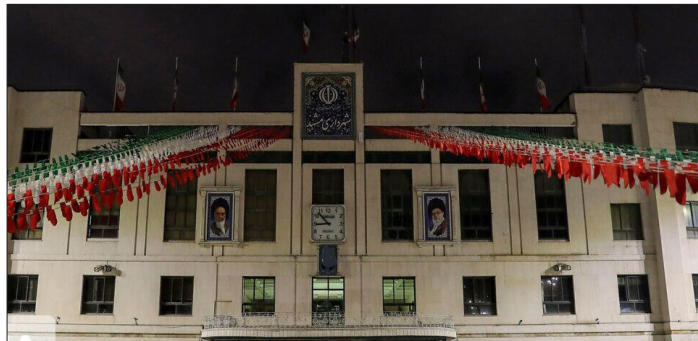
باید تمام تلاش خود را به کار بگیریم تا رقم تورم استان از میانگین کشوری فراتر نرود. معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار خراسان رضوی همچنین با اشاره به حضور مدیرکل راهداری و حمل و نقل جاده های استان در این نشست گفت: در مورد کالاهای اساسی مانند نهاده های دامی، گندم، گوشت و مرغ تنظیم بازار که باید از جنوب کشور به استان برسند، راهداری اعلام آمادگی کرده است که همکاری کامل داشته باشد و ما امیدواریم این مشکل ظرف ۴۸ ساعت آینده برطرف شود.

جمشیدی افزود: در صورتی که مشکل حمل و نقل در ۴۸ ساعت آینده مرتفع نشود، مقرر شد جهاد کشاورزی اقلام

معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار خراسان رضوی گفت: نمی توان ادعا کرد که استان بدون تورم است اما نسبت به سایر نقاط کشور شرایط بهتری داریم. به گزارش ایرنا، رضا جمشیدی روز گذشته در سومین جلسه ستاد تنظیم بازار خراسان رضوی در سال ۱۴۰۴ افزود: بر اساس آمار ارائه شده، نرخ تورم کل کشور ۲.۷ درصد و در استان ۲.۳ درصد است و در گروه خوراکی ها، نیز نرخ تورم در کشور ۱.۱ درصد و در استان نیم درصد اعلام شده است، همچنین در حوزه غیر خوراکی ها، تورم کشور ۳.۵ درصد و در استان ۳.۳ درصد بوده است.

وی ادامه داد: این اعداد نشان می دهد که شرایط اقتصادی استان رو به بهبود است، اما

حقوق سنگین شهرداری مشهد برای ۳۰ هزار کارمند و چالش های مالی

یادشده روزانه فقط ۱۵۰ میلیارد ریال فیش صادر می شود، این موضوع نشان می دهد که تامین هزینه ها با این درآمد و پرداخت سنگین حقوق ۳۰ هزار نیروی شهرداری مشهد کار بزرگی است.

ناصری ادامه داد: در حال حاضر شهرداری مشهد علاوه بر نصب باکس های (مخازن) زباله شهری، هر شب زباله شهروندان را جمع آوری می کند که ارائه این خدمات مستلزم هزینه زیادی است، حال آنکه در برخی کلاتشهر ها مانند تهران فقط باکس های زباله محلی تخلیه می شوند و یا هر سه شب یکبار زباله منازل جمع می شود اما از آنجایی که کیفیت ارائه خدمات در مشهد برای ما مهم است جمع آوری زباله در مشهد هر شب انجام می شود.

وی همچنین با انتقاد از تعدد و انبوه قوانین در حوزه عمومی کشور اظهار کرد: مهم ترین کاری که شورای شهر مشهد در خصوص بهره وری می تواند در حوزه شهری انجام دهد مساله «تنقیح» قوانین است. تنقیح قوانین به معنای

رییس شورای شهر مشهد گفت: شهرداری مشهد ۱۴ هزار و ۵۰۰ میلیارد ریال در ماه به ۳۰ هزار کارگر و کارمند این مجموعه حقوق می دهد.

به گزارش ایرنا، مهدی ناصحی روز گذشته آیین گرامیداشت روز بهره وری در فرمانداری مشهد افزود: شهرداری مشهد ۵۰۰ خدمت در پهنه ۳۰۰ هزار هکتاری شهر مشهد و به میزان سه برابر این میزان در حریم این کلاتشهر ارائه می دهد که ۱۳۰ خدمت به صورت مستقیم در ارتباط با مردم ارائه می شود.

وی بیان کرد: در حال حاضر روزانه هزار و ۶۰۰ میلیارد ریال مشهد خرج و هزینه دارد تا شهر فقط در این شرایط کنونی پابرجا باشد و اگر بودجه عمرانی را نیز به آن بیفزاییم این هزینه روزانه به ۲ هزار میلیارد ریال می رسد.

رییس شورای شهر مشهد خاطر نشان کرد: ۷۰ درصد منابع درآمدی شهرداری از بخش شهرسازی وصول می شود و فقدان این درآمد چالش زاست، در حال حاضر برای هزینه های

است که مهم ترین مصداق آن تفکیک زباله از مبدا است. ناصحی همچنین از بهره برداری ظرفیت بیش از ۴۵۰ هزار کاربر اپلیکیشن تفکیک زباله از مبدا خبر داد و افزود: روزانه ۲ هزار تن زباله در مشهد جمع آوری می شود، این فرایند اکنون با کمک فناوری و مشارکت مردم تسهیل شده است.

جمع آوری، اصلاح، تصحیح و مرتب کردن قوانین و مقررات به شکل موضوعی با تفکیک موارد ناسخ و منسوخ و ارائه یک نسخه واحد و معتبر است.

رییس شورای شهر مشهد ادامه داد: دیگر موردی که برای افزایش بهره وری در شهر پیگیری شده ارائه بهینه خدمات در قالب هوشمند سازی و استفاده از سامانه های نوین

سازمان راهکار و تحول ملی

فراخوان مناقصه عمومی

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان خراسان رضوی در نظر دارد مناقصات به شرح ذیل را از طریق سامانه الکترونیکی دولت برگزار نماید. تاریخ انتشار در سامانه ۱۴۰۴/۰۳/۷ می باشد.

شماره مناقصه	موضوع مناقصه	شماره فرخوان در سامانه	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)	مبلغ برآورد (ریال)
۱۴۰۴/۳۱/۷۴	اجرای پیاده راه زائر از نیشابور به شهرستان مشهد (بخش احمدآباد و رضویه) (نوبت اول)	۲۰۰۴۰۰۱۴۲۳۰۰۰۰۴۷	۶/۹۸۹/۰۲۲/۱۸۷	۱۳۹/۷۸۰/۴۴۳/۷۳۷
۱۴۰۴/۳۱/۷۵	احداث و آسفالت راه روستایی کلاته جمعه شهرستان بردسکن (نوبت دوم)	۲۰۰۴۰۰۱۴۲۳۰۰۰۰۴۸	۲/۱۹۳/۰۷۶/۰۴۲	۴۳/۸۶۱/۵۲۰/۸۴۰
۱۴۰۴/۳۱/۷۶	احداث، ایمن سازی و روکش آسفالت محور توت صفر - توت لشکران - شهرستان صالح آباد (نوبت اول)	۲۰۰۴۰۰۱۴۲۳۰۰۰۰۴۹	۱/۷۴۸/۴۷۷/۲۸۶	۳۴/۹۶۹/۵۴۵/۷۱۷

- مهلت دریافت اسناد مناقصه : تا ساعت ۱۷:۰۰ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۷

- مهلت تحویل پاکات مناقصه : تا ساعت ۱۷:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۷

- تاریخ و ساعت بازگشایی پاکات مناقصه : ساعت ۸:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۸

- اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار : مشهد- انتهای خیابان فدائیان اسلام - کد پستی ۹۱۷۳۶۹۵۶۳۶- تلفن تماس ۰۵۱-۳۳۴۱۲۰۲۴ و نمابر : ۰۵۱-۳۳۴۳۵۸۸۸

- محل دریافت و تحویل اسناد مناقصه : سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir

این آب نیست خون است خون زمین پیر رنجور است

محمد علایی

دوستی می گفت: «سال هاست از ورشکستگی آبی و پیامدهای ویرانگری می گویی و می نویسی. از: - برداشت آب بسیار بیشتر از میزان تعذیه آبخوان های زیرزمینی و کاهش پیوسته رویه آب های زیرزمینی - کم شدن آبدهی کاریزها، چشمه ها و چاه ها، خشک شدن آن ها و شور شدن آب و خاک - نابودی برگشت ناپذیر آبخوان های زیرزمینی، بزرگ ترین دارایی بی جایگزین ایران - نشست و شکاف خوردن زمین و خراب شدن روستاها و شهرها، راه ها و راه آهن، فرودگاه ها، کارخانه ها و پیشینه تمدنی چند هزار ساله و امروز و فردای مان - گسترش کویر و کوچ ناچار مردم از سرزمینی سوخته و دشت هایی مرده

با اینهمه بازهم کلاتشهر مشهد بزرگ تر، شمار روستاییانی که بیل را زمین نهاده و افغان هایی که سرزمین شان را رها کرده و به مشهد می آیند بیشتر، برج هایش بلند تر و بوستان های شهری، فضای سبز، ویلاها و بریز و بباش آب در آن ها بیشتر می شود. هیچ خبری هم از کم آبی و بی آبی نیست که بماند بر پشت بام ها هم باغ می سازند. گلپهار و باغ ویلاهایش هم هر روز بزرگ تر می شود. همین یکی دو ماه پیش بود که در دشت نیشابور، که می گویی فرو می نشیند و درازای شکافش بیش از ۸۰ کیلومتر شده، آغاز بکار دومین کارخانه فولاد در آن را جشن گرفتند.

در زمستان گاز و در تابستان برق کم است. گاز و برق که نیست، کارخانه ها، مرغداری ها، چاه های کشاورزی و خانه ها را خاموش می کنند و صنعتگران و کشاورزان را به خاک سیاه می نشانند، میلیون میلیون جوجه و مرغ را می کشتند و پر و بال مرغداران را می چینند. مردم هم ناچارند با داشتن بزرگ ترین میدان های نفت و گاز جهان، با بی برقی و بی گازی بسوزند و بسازند. می گویی آب از جنس برق نیست. اگر روزگاری فرمانروایان بجای سرشاخ شدن با دنیا پای آمریکار را از گردن اقتصاد ایران بردارند، ایران از بهترین کشورها برای گسترش انرژی های پاک خورشیدی و بادی دنیا است. با ساخت نیروگاه های خورشیدی و بادی نه تنها ناترازی های انرژی تراز می شود که می توانیم انرژی به کشورهای همسایه هم بفروشیم.

ولی آب چه؟ آبخوان های زیرزمینی را که خشکاندیم، این سرزمین را برای همیشه نابود خواهیم کرد. آب که از بارش می آید. کلید بارش هم در دست خداست. سعدی هم هشت قرن پیش فرموده: «اگر باران به کوهستان نبارد به سالی گردد دجله خشک رودی» پس چرا یکبار نشند که شیر آب خانه ات را باز کنی و آبی از آن چکه نکنند. تا از این خواب گران بیدار شوی؟

می گویم راست می گویی، ما سالهاست آبی را که چندین هزار سال در آبخوان های زیرزمینی تلنبار شده بر می داریم و هدرش می دهیم. آب زیرزمینی و نابودی آبخوان دیده نمی شود. موریانه در پی ساختمان چوبی و سلطان زمین است. آهسته می آید و پیوسته ریشه ات را می خورد و پنجه مرگ بر جانت می افشاند تا سرزمینیت را بپاک سیاه بنشانند. بیشتر وزیران و مدیران هم که پیش پایشان را بیشتر نمی بینند یا می ترسند بینند. در دشت مشهد از سال ۱۳۴۸ که تراز آبی دشت بر هم خورد، هرچه پس از آن سد زده و چاه کنده و آب برداشته ایم، دیگر آب نبوده، خون زمین است که بر می داریم و ریشه های زندگی و فردایمان را می سوزانیم. آبخوان زیرزمینی را که نابود کردیم دیگر ناچاریم با بمیریم یا از سرزمین سوخته آواره شویم.

در تاریخ جهان هیچ مردمی چنین سربپوهاخانه بر آب نساخته» و امروزشان را به بهای نابودی همیشگی سرزمین شان نگذرانده اند. مغولان بسا ایران چنین که ما بیخردان می کنیم نکرده اند و چون ما

ریشه این سرزمین را برای همیشه نسوزانده اند. در آغاز دولت سیزدهم روزی استاندارد، که تازه لباس سپاهی گری را از تن بدر کرده و استاندارد شده بود، من را خواست و گفت: «برای تامین آب آشامیدنی و بهداشتی مشهد و شهرها و روستاها هر چند چاه که می خواهند بدهید، عمق چاه ها هم هر چه بیشتر، بهتر». گفتم در دشت هایمان دیگر آبی نداریم که برداریم. بیش از نیم قرن است که از اندوخته می خوریم و سرزمین مان را برای همیشه نابود می کنیم. در دشت مشهد فرونشست از باختر به قاسم آباد، از خاور به فرودگاه مشهد و از شمال به بیمارستان رضوی و پل قائم رسیده است. با بیخردی کلاتشهر مشهد را هم به سوی فرونشست ها گسترش می دهیم. خندید و گفت: «خدا بزرگ است. در حکومت ما مردم بی آب نباشند. چو فردا شود، فکر فردا کنند. ما که نخواهیم بود».

وی در ادامه تصریح کرد: با موافقت رهبر انقلاب امکان جذب دانش آموختگان دکتری مشمول نظام وظیفه در پسا دکتری فراهم شده و مشمولان می توانند به سامانه ساجد مراجعه کنند.

خبر خوش وزیر علوم برای دانش آموختگان دکتری

و به نقل از ایسنا، دکتر حسین سیمایی صراف، وزیر علوم در پست اینستاگرام خود از امکان جذب دانش آموختگان دکتری مشمول نظام وظیفه در پسا دکتری خبر داد.

وزیر علوم، تحقیقات و فناوری اعلام کرد که با موافقت رهبر معظم انقلاب امکان جذب دانش آموختگان دکتری مشمول نظام وظیفه برای پسا دکتری فراهم شد. به گزارش روزنامه «صبح امروز»

راهبرد توسعه گردشگری در محور بارویکرد پدافند اقتصادی آبی

کشوری چون ایران از چند نقطه نظر حائز اهمیت است:

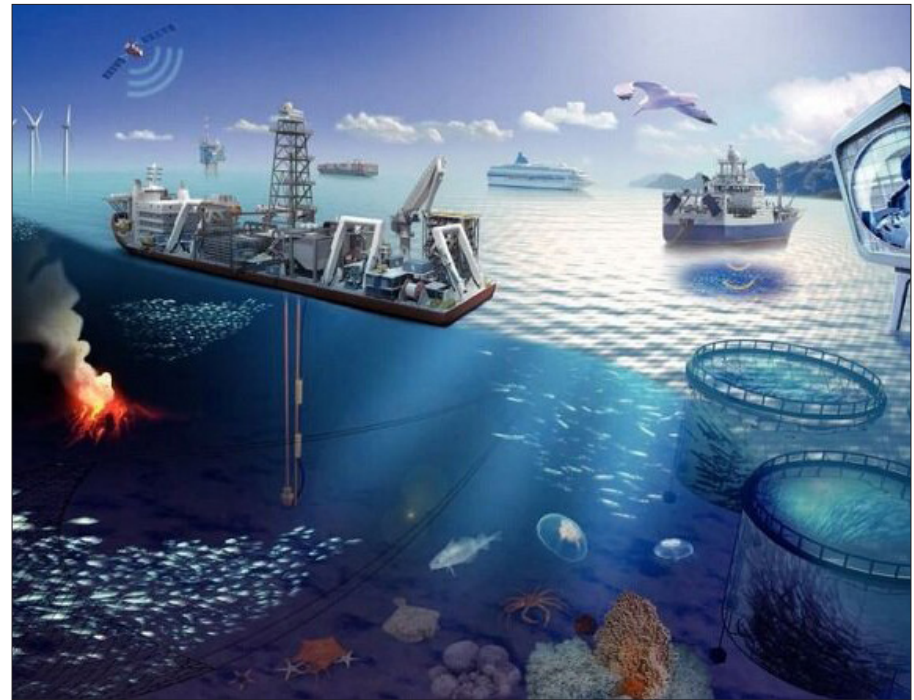
ایران از جمله کشورهایی است که با اقتصاد تک محصولی به درآمدهای حاصل از صادرات نفت خام اتکاء شدیدی داشته و دارد. این شرایط باعث شده تا با تغییر قیمت نفت جهانی سایر متغیرهای کلان اقتصادی نیز دچار نوسانات شدیدی بشود اما برای رهایی از وابستگی و تنوع بخشی به اقتصاد ملی گردشگری می تواند یک فعالیت اقتصادی جایگزین و پرسود باشد. باتوجه به جوان بودن جمعیت کشور ما و نرخ بالای بیکاری (بهخصوص قشر تحصیلکرده) اقتصاد ایران به شدت نیازمند ایجاد فرصت های جدید شغلی است که صنعت گردشگری این امکان را به خوبی فراهم می کند.

اقتصاد دریا پایه بارویکرد تجارت و گردشگری اقتصاد آبی و ساحلی با فعال شدن کریدورهای دریایی و با ایجاد تغییرات ساختاری و اداری سیاسی مانند ساخت شهرهای جدید و تشکیل تقسیمات سیاسی جدید در جنوب ایران می توان دستاوردهای حاصل از ظرفیت های تجاری، گردشگری و طبیعی سواحل جنوبی برای حرکت های توسعه را برنامه ریزی و فعال سازی تولیدی کرد.

سرمایه گذاری در زیرساخت های گردشگری و یا به عبارتی بهتر توسعه زیرساخت ها، تسهیلات و امکانات گردشگری از جمله هتل ها، فرودگاه ها، راه آهن، جاده ها و امکانات عمومی مانند آب، برق، گاز، مخابرات و ... از سوی دولت ها بسیار مهم است. این سرمایه گذاری ها نه تنها به جذب گردشگران و رضایت مندی آن ها کمک می کند، بلکه کیفیت زندگی محلی را نیز بهبود می بخشد.

گردشگری به عنوان یک ابزار دیپلماسی فرهنگی می تواند تهدید را به فرصت تبدیل کند به طوری که در سایه آن می توان در مقابل سیاست ظالمانه حاکم بر روابط بین الملل تسلیم نشد و همچنین از اتکا به اقتصاد بسته و تک بعدی رهایی یافت. با توجه به اینکه گردشگری یک ساز و کار مردمی است، با بخش هایی از اصول پدافند غیرعامل که سپردن امور به مردم و استفاده از منابع بخش خصوصی برای توسعه کشور و رونق کسب و کار است، بیشترین همخوانی را دارد.

توسعه گردشگری، موجب رونق اقتصادی و کاهش فقر می شود همچنین تاثیر به سزایی در افزایش درآمد و کاهش بیکاری و در نتیجه بهبود کیفیت زندگی مردم و افزایش رفاه اجتماعی دارد.

خارج شدن کشور از نظام اقتصادی تک محصولی شده می باشد. امروزه تحریم ها به عنوان بخشی از سیاست بین المللی حا کم بین کشور ر ها ی جهان مطرح است، که به وسیله آن کشورهای تحریم کننده برای مجبور کردن دولت کشورهای موردهدف، از آن به عنوان ابزاری غیرنظامی استفاده می کنند. توجه به نقاط آسیب پذیر تحریم های اقتصادی، اتخاذ تدابیری برای مقابله با آنها و روش های برون رفت از فشار تحریم ها به خصوص در سال های اخیر، بیش از پیش اهمیت یافته است.

از آنجایی که صنعت گردشگری به عنوان یک صنعت مادر از یک سو، نقش مهمی در اشتغال زایی و توسعه اقتصادی دارد و از سوی دیگر، رونق و توسعه آن نقش قابل توجهی در مقابله با تحریم ها، تاب آوری در برابر اثرات منفی آن و افزایش امنیت و پدافند غیرعامل دارد.

رایج ترین تحریم بین المللی، تحریم اقتصادی است که درکنار تحریم سیاسی، فرهنگی و ارتباطی به کار گرفته می شود. از جمله پیامدهای تحریم ها را می توان آسیب زدن به صنعت گردشگری برشمرد. یکی از مواردی که باعث آسیب به این صنعت می شود، نا امنی و ایجاد تصویر منفی از کشور است. پدافند غیرعامل نوعی دفاع غیرنظامی؛ به معنای کاهش آسیب پذیری در هنگام بحران، بدون استفاده از اقدامات نظامی و صرفا با بهره گیری از فعالیت های غیرنظامی، فنی و مدیریتی است.

توجه به صنعت گردشگری برای

عامل تغییر در بخش های مختلف اقتصادی است، می تواند نقش همان پدافند غیر عامل اقتصادی را بازی کند که در آن هدف نه تنها تامین امنیت در حوزه ی اقتصادی است بلکه فراتر از آن سایر بخش های دیگر اجتماعی فرهنگی، سیاست و حتی زیست محیطی را نیز دست خوش تغییر و تحول قرار می دهد. افزایش گردشگر بین المللی یک روش توسعه اقتصادی می باشد و گردشگری کلید توسعه ی اقتصادی در قلمرو ملی و بین المللی است. کسب ارز خارجی، افزایش تولید ناخالص ملی، ایجاد فرصت های شغلی بسیار و کمک به سرعت گردش پول از عواید اقتصادی این صنعت می باشد.

نظام پدافند اقتصادی به عنوان بخش مهمی از نظام جامع پدافند غیرعامل کشور ماموریت دارد تا از طریق فرهنگ سازی، سیاست گذاری، برنامه ریزی، هماهنگی، هدایت، راهبری، نظارت و ایجاد بسترهای مدیریت یکپارچه، هوشمند و کارآمد به توانایی تشخیص و آشکار سازی تهدیدها، بحران ها و مخاطرات اقتصادی، کاهش آسیب پذیری های تهدیدزای داخلی، تداوم کارکردهای اساسی اقتصاد در شرایط بحران، تامین پایدار نیازهای اساسی مردم و در نهایت مصون سازی کشور در برابر تهدیدهای اقتصادی دشمن دست یابد.

برای کشوری مانند ایران که وابسته به درآمدهای نفتی است و این موضوع به عنوان یکی از اصلی ترین نقاط ضعف اقتصاد آن محسوب می شود، توسعه گردشگری باعث

فرضعلی سالاری؛ کنشگر برنامه ریزی و توسعه منطقه ای

در عصر حاضر توسعه گردشگری در تمامی سطوح آن چه در سطح ملی، منطقه ای و بین المللی مورد توجه دولت ها قرار گرفته است و صنعت گردشگری به عرصه ای رقابتی بین کشورها مبدل شده است. گردشگری پدیده اجتماعی، که موجب توسعه اقتصادی در سطح منطقه ای شده و توزیع عادلانه درآمد و همچنین افزایش سطح اشتغال را به دنبال دارد.

گردشگری یکی از بزرگترین و متبوع ترین صنایع پویا محسوب می شود و توسعه آن نقش مهم و اساسی را در فعالیت های اجتماعی و فیزیکی دارد. گردشگری و اقتصاد مقاومتی نخستین دلیل توسعه ی صنعت گردشگری به دلیل بهره برداری از منافع اقتصادی آن می باشد؛ گردشگری شامل بسیاری از فعالیت های تجاری مانند خدمات مسافرتی، اقامتی، پذیرایی، پذیرایی، حمل و نقل، سرگرمی است که همه این ها نقشی حیاتی در اقتصاد دارند زیرا می توانند درآمدی پایدار ایجاد کند. با توجه به مفهوم اقتصاد مقاومتی و جهت رفع مسائل و مشکلات اقتصادی کشور و بر اساس سیاست های اقتصاد مقاومتی نیازمند به جایگزین هایی برای اقتصاد تک محصولی (نفت) می باشیم. رویکرد کارافرینی به عنوان ابزاری استراتژیک در قالب فعالیت های نمر بخش هم چون گردشگری که خود

درگاه پرداخت امن

مطالب درج شده در روزنامه الزاماً به معنای تأیید محتوای آن نمی باشد.
روزنامه صبح امروز پذیرای مطالب و مقالات شما مخاطبان ارجمند می باشد.

SOBH_EMROOZ

SOBH_EMROOZ

♦ روزنامه اقتصادی، سیاسی و فرهنگی خراسان رضوی و شمالی
♦ صاحب امتیاز و مدیر مسئول: حسین رفیعی
♦ صفحه آرا: زینب پاک منظر
♦ روابط عمومی و امور مشترکین: ۰۹۱۵۲۵۶۰۰۹۱
♦ سازمان آکهی ها: ۳۸۹۲۹۸۲۳-۵۱
♦ نشانی: بولوار دانش آموز - دانش آموز ۳-۳-پلاک ۴
♦ تلفن: ۳۸۹۲۹۸۲۵-۳۸۹۲۹۸۲۴
♦ نمابر: ۳۸۹۲۳۴۵۲-۵۱ سامانه پیام کوتاه: ۱۰۰۰۸۰۸۸۸
♦ دفتر خراسان شمالی: ۵۸۳۲۲۵۹۰۱۸

صبح امروز

خراسان رضوی

پنجشنبه ۸ خرداد ۱۴۰۴ / سال هفتم / شماره ۲۰۵۶

Vol.3.No.2056 / May 29.2025

www.sobhe-emrooz.ir

sobhe.emrooz.news@gmail.com

ترامپ، هوش مصنوعی و فناوری های نظارتی

تینامزدکی

لایحه بودجه ای که به تازگی با اختلافی اندک در مجلس نمایندگان ایالات متحده تصویب شده، طیفی از تغییرات بحث برانگیز در سیاست گذاری های فناوریانه و اجتماعی آمریکا را در بر دارد. این لایحه با حمایت دونالد ترامپ، کنترل ایالت ها بر قوانین هوش مصنوعی را برای یک دهه تعلیق می کند، اعتبارات انرژی پاک را کاهش می دهد، منابع حمایت مالی از مصرف کنندگان را محدود می سازد و میلیاردها دلار به گسترش نظارت مرزی و فناوری های شناسایی اختصاص می دهد.

لایحه ای که بامداد پنجشنبه با اختلافی کم از سوی جمهوری خواهان مجلس گسترده ای از آمریکا به تصویب رسید، طیف گسترده ای از تغییرات اساسی را در حوزه های قانون گذاری فناوری، محیط زیست، رفاه اجتماعی، مهاجرت و حقوق شهروندی اعمال خواهد کرد. این طرح، ضمن کاهش نقش ایالت ها در نظارت بر هوش مصنوعی، حمایت های زیست محیطی را محدود کرده و در مقابل، بودجه سنگینی به سامانه های نظارتی مرزی اختصاص می دهد.

براساس این لایحه، ایالت ها برای مدت ۱۰ سال از اجرای هرگونه قانون در زمینه مدل های هوش مصنوعی و سامانه های «تصمیم گیری خودکار» منع می شوند. چنین

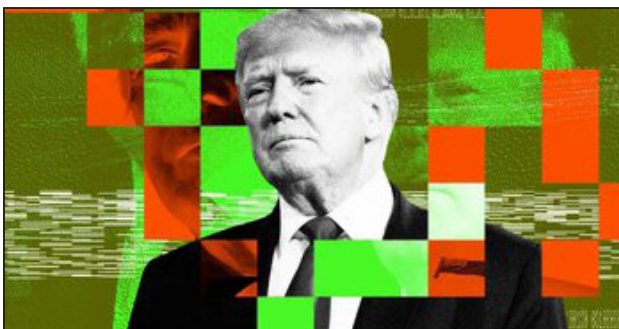
تصمیمی می تواند صدها طرح قانون گذاری در دست بررسی در سال ۲۰۲۵ و ده ها قانون تصویب شده پیشین را باطل کند. همچنین، تعریف کلی «تصمیم گیری خودکار» در این لایحه ممکن است نظارت بر انواع سامانه های رایانه ای، حتی آن هایی که معمولاً در دسته هوش مصنوعی قرار نمی گیرند، را نیز متوقف سازد.

حامیان جمهوری خواه این بند معتقدند این تعلیق برای حفظ توان رقابتی شرکت های فناوری آمریکایی، به ویژه در برابر چین، ضروری است. شرکت OpenAI نیز از این ایده حمایت کرده است. تاکنون بیش از ۶۰ قانون ایالتی مرتبط با هوش مصنوعی تصویب شده اند که بسیاری از آن ها، نظیر قوانین مقابله با تبعیض الگوریتمی یا نحوه استفاده دولت ها از فناوری های هوشمند، ممکن است متوقف شوند. در مقابل، منتقدان هشدار می دهند که این لایحه ممکن است حتی مقرراتی را که خود جمهوری خواهان در ایالت های مختلف برای محدودسازی شبکه های اجتماعی تدوین کرده اند، نیز تضعیف کند.

سناتور مارشال بلکبرن از ایالت تنسی که

احتمالاً نامزد فرمانداری خواهد شد، در جلسه ای در کنگره از قانون ایالتی تنسی در زمینه محافظت از صدای هنرمندان در برابر تقلیدهای صوتی مبتنی بر هوش مصنوعی دفاع کرد و افزود: «تا زمانی که قانونی فدرال با اولویت بر این موضوع تصویب نشود، امکان تعلیق قوانین ایالتی وجود ندارد.»

سناتور جاش هالی از ایالت میزوری نیز با این تعلیق مخالفت کرده و گفت: «از منظر فدرالیسم، منطقی است که ایالت ها بتوانند مقررات خاص خود را آزمایش کنند. به طور کلی نیز ما به نظارت هوشمندانه ای بر هوش مصنوعی نیاز داریم تا از آزادی های مردم حفاظت شود.» شایان ذکر است که این بند ممکن است با «قانون برد» در سنا که درج بندهای غیرمرتبط

را در لویایح تطبیق بودجه ممنوع می کند، در تضاد باشد. **حذف اعتبارهای مالیاتی انرژی پاک**

در صورت تصویب این لایحه، اعتبارهای مالیاتی دوران بایدن برای خودروهای الکتریکی طی دو سال آینده لغو خواهند شد. همچنین اعتبارهای مالیاتی مربوط به پروژه های انرژی تجدیدپذیر زودتر از موعد به پایان می رسند و مشمول محدودیت هایی خواهند شد که بسیاری از طرح ها را از شمول آن ها خارج می کند. این اعتبارها شامل تخفیف ۷۵۰۰ دلاری برای خودروهای برقی جدید، ۴۰۰۰ دلار برای نمونه های کار کرده و اعتبارهای زیرساختی برای ایستگاه های شارژ بودند. در واپسین اصلاحات پیش از رای گیری، حذف برخی برنامه های اقلیمی تصویب شده در «قانون کاهش تورم» سال ۲۰۲۲ شدت یافت، هرچند تلاش ها برای حذف اعتبار نیروگاه های هسته ای کاهش پیدا کرد.

سر مایه گذاری گسترده در فناوری های نظارتی مرزی

لایحه پیشنهادی، میلیاردها دلار برای تقویت امنیت مرزی اختصاص داده است؛ از جمله ۱۲ میلیارد دلار برای جبران هزینه های ایالت ها در این حوزه. همچنین ۴۶ میلیارد دلار برای ساخت و نوسازی دیوار مرزی میان آمریکا و مکزیک در نظر گرفته شده و ۱ میلیارد دلار به فناوری های شناسایی قاچاق و مواد مخدر اختصاص یافته است. علاوه بر این، ۲.۷ میلیارد دلار نیز به تجهیزات و سامانه های نظارتی نظیر حسگرهای زمینی، برج های نظارتی، سامانه های شناسایی تونل، پهپادها و تجهیزات ارتباطی پیشرفته اختصاص خواهد یافت.

کاهش بودجه دفتر حمایت مالی از مصرف کننده (CFPB)

دفتر حمایت مالی از مصرف کننده (CFPB)

با حمایت شما همیشه بشه

موهاش منل ۱۹۱۹۱

۰۲۱ - ۲۳۵۴۰

شماره کارت بانک اقتصاد نوین
۶۲۷۴-۱۲۱۹-۴۰۰۶-۷۴۶۵

یک اسکن تا سلامتی

محک

مؤسسه خیریه حمایت از کودکان مبتلا به سرطان
mahak-charity.org

